

Z odredbo Sveta za prosveto vlade LRS je s pričetkom drugega šolskega polletja ukinjeno poučevanje verouka v šolskih prostorih. S tem je verouk prenehan tja, kamor spada, to je v cerkev.

V zvezi s to odredbo pa imajo posamezni starši, sicer dobro namerni, toda konzervativno misleči, svoje pomisleke, češ kdo bo sedaj skrbel za moralno vzgojo naših otrok. Reakcionarji pa prišepetavajo — čeprav je njim prava človeška etika in morala deveta briga — glej, otroci bodo brez verouka podirjali... Odgovor pametnega človeka je na vse te pomisleke in prišepetavanja kaj lahek.

Ali je ta ukrep nekaj novega? Ne! Ze v sami Ustavi je določeno, da je cerkev ločena od države. S tem ukrepom smo samo uredili nenormalno stanje, ki je bilo v nasprotju z Ustavo. Motil bi se tisti, ki bi mislil, da je naša država prva ločila cerkev od šole. Tak ukrep je že davno storjen v večini naprednejših, buržoaznih državah, Franciji, Angliji, Severni Ameriki, Švici, Nemčiji, na Portugalskem, na Japonskem, v Češkoslovaški itd. Namesto veroučnih ur, brez ozira na katero koli konfesijo, so v teh šolah uvedli tako imenovane moralke, to je nauk o dolžnostih in pravicah do samega sebe in bližnjega. V Franciji je bila moralna učenca v šolski pouk kot samostojen predmet že leta 1882. Seveda so te moralke v skladu in duhu s stopnjo družbenega reda, do katerega in v katerem se je neka država razvila.

Ločitev cerkve od šole ni torej popolnoma nič novega. Edino, kar lahko ugotovimo, je to, da tudi v teh državah niso otroci podivjali. In zakaj bi morali prav pri nas? Tendence takih govorov je več kot očitna! Zagrizeni sovražnik delovnega ljudstva, klerikalizem, bi si zopet rad utrl strugo na svoj mlin.

Ali je res moralna vzgoja naših otrok, naše mladine, v nevarnosti? Ne! Kaj je pravzaprav etika in morala? Kratko bi lahko rekli: Etika je teoretični študij tega, kar je v človeških dejanjih dobrega in slabega, praktično pa kot moralna dolžnost, delati dobro in opuščati slabo.

Cista človeška etika mora izhajati iz naravnih življenjskih pogojev. Kaj pa dogmatična etika, ki sestoji baje iz zbirke božjih zapovedi? Vsaka religija ima drugačne božje zapovedi. Bog Malajcev zapoveduje, da morajo jesti srca svojih sovražnikov; Jehova je zelo maščevalen in ljubosumen, saj skuša Abrahama s tem, da zahteva njegovega sina kot žrtev, cele narode da poklati z orožjem svojih poblaščenec in celo vse človeštvo potopi v vesoljnem popotju; kristjanski bog je malo strpnješi, toda ponižal je ženo na položaj lastnine; Alah fatalistično vlada in ukazuje klanje kristjanov in treznost; Kristus uči ljubezen do sovražnikov, vino pa dovolji; bog Indov ukazuje vdovi, da mora svojemu možu slediti v grob; mnogi drugi bogovi zahtevajo človeške žrtve. Priznati moramo, da je iz vsega tega težko izluščiti kaj pametnega. Zato pustimo »razodeto« versko moralno svedenikom raznih religij in konfesij, ki pravijo, da jo imajo naravnost od boga.

Mi take etike in morale ne moremo uporabljati za svoje otroke, če hočemo vzgojiti pošteno, delovne in resnicoljubne ljudi. Poglejmo samo prepada med besedo in dejanjem katoliške cerkve, ki je slovenskemu narodu prizadela že tolike žrtve.

Cerkev obsaja izkoriščanje — v praksi pa dela nasprotno. V fevdalni dobi je bila tesno povezana s fevdalci in skupaj z njimi je brez usmiljenja ožemala uboge tlačane. Tudi cerkvena gospoda se je pohotno posluževala privilegija fevdalcev, pravice prve noči. Cerkev uči ljubezen do resnice — sama pa je na gmadi sežigala največje človeške duhove — znanstvenike (Giordano Bruno) itd. Cerkev zapoveduje svetost zakona, celo celibat za duhovnike — na koncilu v Konstanci pa so se cerkveni dostojanstveniki obdali s kar 1100 prostitutkami in uganjali orgije, kakršnih ne poznajo niti najbolj razvpiti pristaniški bordeli, zraven pa so sežigali Jana Husa.

Pa niti ni treba iti tako daleč v zgodovino. Kako se kaže ljubezen do bližnjega v praksi? Papež je blagoslovljal orožje razbesnelih fašistov za klanje nedolžnih Abesincev, še pozneje Albancev, Grkov in ostalih narodov, kamor je stopil fašist, tudi jugoslovanskih, še posebej slovenskih. Vseh teh dejstev ne moremo po kockekovski pozabiti. Trpljenje in mučenje, ki smo ga pretrpeli v zadnji vojni, je bilo rezultat jezuitske vatikanske morale. Ali naj bo pozabljena belogardistična parola: »Za pet Kristusovih ran naj umrje partizan«? Saj naše matere in žene niso same lady Hess, ki je branila zločinca, borcev za pravico pa ne.

S tako moralno vzgojo si pač pošten človek ne more pomagati, če noče vzgojiti podlega hinavca. Morda nekateri pogrešajo vzgojo nekdanjega braslovškega kaplana, ki je sadistično užival na tem, ko so morali otroci za »pokoro« škakati bosi po črepinjah? Ali si želimo morda vzgoje tistega župnika iz Ithana, ki s prepričano poželjivostjo sega desetletnim punčkam v nedrja? Za vse to je en sam odgovor: ne!

Savinjski vestnik

Ureja uredniški odbor. Odgovorni urednik Tone Maslo. Naslov uredništva: Celje, Titov trg 1. Poštni predal 123. Telefon 7. Čekovni račun št. 620-1-90322-12 pri Narodni banki FLRJ v Celju. Tiska Celjska tiskarna v Celju. Četrtna naročnina 78, polletna 150, celoletna 300 din. Savinjski vestnik izhaja vsako soboto.

CELJE, 16. februarja 1952

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE MESTA CELJA, OKRAJEV CELJA-OKOLICE IN ŠOŠTANJA

Pripadniki celjske enote SO PRAZNOVALI

Preteklo soboto je prevladovalo v Titovi kasarni v Gaberju posebno veselje in svečano razpoloženje. Vojniki so za ta dan posebno lepo očedili svoje prostore, dvorišča, okinčali so slike voditeljev JLA, izdali posebne številke stenskih časopisov, kajti ta dan je imel zanje poseben pomen. Pripadniki celjske enote so slavili osmo obletnico obstoja svoje enote. Tega dne se niso spomnili samo preteklih dni in junaške poti svojih predhodnikov, temveč so resno pregledali uspehe tekmovanja, ki so ga razvili v ta namen. Uspehi vsekakor niso bili majhni, to so v svojih pozdravnih govorih izrazili vsi, ki so enoti čestitali k prazniku.

Junaško preteklost in težko pot, ki jo je nekdanja Sedma srbska brigada naredila, nadaljevanje tradicije pod novimi pogoji in uspehe, je podrobno orisal podpolkovnik Skrbovič. V imenu MK KPS je zbrane vojsake pozdravil sekretar tov. Vinko Sumrada, v imenu OK KPS in OOOV za Celje-okolico pa sekretar OOOV tov. Jože Mrevlje, ki je poleg ostalega omenil še velike zasluge celjske garnizije pri raznih delih v podjetjih in tovarnah.

Brigadni kurir iz časa NOB, ki je padel v borbi.

Prvi štab 7. srbske brigade, predhodnika današnje celjske vojaške enote.

Navzoči vojniki in vodstvo je spremljalo govornike z burnimi medvzkliki in navdušenim skandiranjem. Na njih obrazih ni bilo težko razbrati odločno

priljubljenost, braniti svojo ljubljeno domovino pred morebitnimi napadalci prav s tako verno, kot so se borili borci Sedme srbske brigade med vojno.

TRIINTRIDESETA SEJA cinkarniških »AKCIONARJEV«

Zadnje dni v preteklem mesecu so se izvoljeni zastopniki lastnikov celjske Cinkarne zbrali trintrideseti k pogovoru, odkar so postali lastniki svoje tovarne. Od prve svečane seje se je pred njihovimi očmi dogodilo marsikaj, kar je spremenilo tovarniško zunanost in oblike poslovanja ter dela. Novi lastniki tovarne, doslej vjaveni edinole težkega dela ne tajijo, da so se v začetku znašli pred marsikatero nevsčenostjo in da le-teh še danes ne manjka. Toda nič manj niso naši metalurgi ponosni na dosežene uspehe, ob katerih tudi nekdanji gospodarji tovarne ne bi zardevali.

Trintrideseta seja je bila kaj burna. Tu ni šlo za več ali manj važne izboljšave, za drobne detaje. Šlo je za družbeni plan njihovega podjetja, le-ta pa je srž vsega nadaljnega dela. Podrobno so pretresli cene svojim izdelkom, predlagali nove, doobira preračunane in vsklajene s predpisanimi. Tu pa tam so z ozirom na potrebo zamenjali tudi predložene cene. Na ta način jim bo tudi dobiček zagotovljen. Te postavke pa niso rešili na ta način, da bi z manevriranjem cen pridobili dobičke, ker bi to šlo na škodo splošnemu družbenemu planu.

Naša socialistična družba hoče vzgojiti poštenega, hrabrega, odločnega, odkritosrčnega, resnicoljubnega in delovnega človeka, hoče vzgojo proti sebičnosti, proti navadam, ki pravijo: trudim se za svoj dobiček, drugo me prav nič ne briga. Tako vzgojo hočejo starši, ki ljubijo svoje otroke. In končno, takim staršem tudi ni vseeno, če reakcionarni vpliv cerkvenih dogem otežkoča njihovim otrokom pravilno pojmovanje znanosti.

Zato vsi progresivni starši ta ukrep toplo pozdravljajo. Za pravilno vzgojo pa naj skrbe starši sami, šola, pionirska in mladinska organizacija in druge vzgojne ustanove na čelu s Partijo, ki je s svojo zgodovino dala dovolj jasn odgovor, kaj je resnična človeška moral!

temveč so poiskali te viire drugje. Temeljito so pretehtali vsa delovna mesta, zbrali minutne zamude v ure in dneve, prišli »zasluge« plavkarjev in v tem odkrili lepe kupe zapravljenega kapitala.

Glede na predvideni dobiček je upravni odbor na svoji seji sklenil, da predlaga delavskemu svetu, naj se

AKUMULACIJO POVEČA OD 100 NA 200 ODSOTKOV

Vsekakor je lanskoletna izpolnitev plana zasluga delavskega sveta in upravnega odbora, kajti tovarna je prvič po osvoboditvi dosegla letni plan. Volja delavstva je prislilila tudi strojni park k večjim naporom. V mrtvi pražarni so inženirji in tehniki bili mnenja, da je s 65 tonami dnevnega učinka dosežena obratna kapaciteta. Toda še nekaj mesecev sem je v tem oddelku 100 ton povprečna višina proizvodnje. Sistemizacija delovnih mest, zmanjšanje administrativnega osebja (od 130 na 60 uslužbencev) je tudi v mnogočem pripomogla k uspehu.

CINKARNA SE ŠIRI

V gradnji je trenutno velika mehanična delavnica. Veliki kran, ki je bil razen orodja, dostavljenega iz tovarne »Franc Leskošek« iz Maribora, izdelan doma, je razbremenil pri razkladanju in nakladanju, dnevno najmanj 20 polno zaposlenih ljudi. Zgradili so tudi skladišča za koks, antracit in argoromerat. Te surovine v glavnem uvažamo in je štednja z njimi nadvse potrebna.

TUDI VPRAŠANJE PLINA BO KMALU REŠENO

Da bi Cinkarna zmanjšala in sčasoma popolnoma odpravila škodljive pline, namerava izvažati v Belgijo ogorke iz distilacijskih peči, ki vsebujejo še vedno 12 odst. cinka. Za te ogorke bodo dobili naprave, ki bodo zbirale pline in proizvajale žvepleno kislino. Na ta način bo nevarnost popolnoma odpadla,

V ŠTORAH SO IZVOLILI občinski odbor OF

Sicer so občinski odbor OF še prej kakor v Štorah izvolili na področju bodoče občine Gomilsko, toda preveč po domače in nepravilno. Sklicali so namreč sestanek vseh osnovnih frontnih organizacij in na tem skupnem sestanku enostavno v občinski odbor OF izvolili predsednike ali sekretarje vaskih odborov OF in to z dviganjem rok. Tako formiranje občinskega odbora OF bo moral okrajni Izvršni odbor OF razveljaviti.

Drugače so se za volitve v občinski odbor OF pripravili v Štorah, ker so bolj resno razumeli veliko vlogo Fronte na področju bodočih občin. Čim so v Štorah izvedeli o formiranju občinskih odborov OF, so takoj pristopili k pripravam. Na področju bodoče občine Store je 6 osnovnih frontnih organizacij (vaskih odborov). Ze ob koncu januarja so sestavili sedemčlanski iniciativni odbor, ki je sklical širši sestanek predsednikov in sekretarjev vaskih odborov in ostalih množičnih organizacij, članov Partije, zastopnikov društev itd. Po podrobnem pretresu so sestavili kandidatno listo članov bodočega občinskega odbora OF. Sklenili so, da bo ta občinski odbor štel 13 odbornikov — poleg predsednika in sekretarja so še iz področja vaskoga odbora Store-levi breg izvolili 3, Store-desni breg 4, iz Svetine, Prožinske vasi, Laške vasi in St. Lovrenca pa po enega odbornika. Člani iniciativnega odbora so skrbeli in pomagali pri sklicanju članskih volilnih sestankov na področju posameznih vaskih odborov. Priprave so bile dobro izvršene — zato je bila tudi udeležba zelo dobra, saj so kljub visokemu snegu prišli člani na sestanek tudi iz oddaljenih hiš. Povprečna udeležba je bila po vseh sestankih nad 70%. Na sestanku so živahno obravnavali vse probleme iz političnega, komunalnega, kulturnoprosvetnega in zdravstvenega področja. Zlasti so se zanimali za naloge bodočega občinskega ljudskega odbora in ugotovili, da so osnovne organizacije OF napravile v delu razveseljiv korak naprej. Člani iniciativnega odbora so prisostvovali tem sestankom in dali kratek pregled zunanje in notranjepolitičnih dogodkov. Na teh sestankih so sprejeli razne sklepe.

Na področju Store-desni breg bodo s prostovoljnimi delom prispevali pri napeljavi tako prepotrebne vodovoda in ureditvi kanalizacije, več pomoči bodo nudili Pionirskemu svetu, čimprej bodo ustanovili Društvo prijateljev mladine, uredili bodo otroško igrišče, žene so se pa še posebej zanimale za zdravstveno službo in zaščito matere. Na področju odbora Store-levi breg so sklenili, da bodo več prostovoljnih ur žrtvovali za ureditev in olepšanje nove kolonije, parka, nasadili bodo lepotično in sadno drevje. Pridobili bodo več članov čitalnice. Prav tako so zainteresirani na ustanovitvi Društva prijateljev mladine. V St. Lovrencu so še posebej razpravljali in sprejeli sklep o sprejemu novih članov OF ter o pozitivni političnega in kulturnoprosvetnega dela. Podobne sklepe so sprejeli tudi v Loški vasi, Prožinski vasi in na Svetini. Se najmanj zanimanja za delo OF je pokazal predsednik KLO Svetina tov. Kocman, ki je izjavil, da KLO nima nič skupnega s frontno organizacijo in so ga morali frontovci še posebej poklicati iz sosednje sobe na sestanek.

Volitve so bile tajne z listki. Za predsednika občinskega odbora OF je bil izvoljen tov. Andrej Svetek, ki je tudi podpredsednik okrajnega Izvršnega odbora OF in namestnik ljudskega poslanca, za sekretarja pa Frido Gradišnik, ki je eden najbolj aktivnih frontnih delavcev. Oba sta dobila skoraj vse glasove. Iniciativni odbor je pismeno obvestil vse izvoljene odbornike o izidu glasovanja. Izvoljeni občinski odbor OF se je že sestal na prvo sejo 15. t. m. V občinskem odboru imajo tudi dve ženi in eno mladinko.

Iniciativni odbor je poskrbel tudi za priprave za volitve osnovnih sekcij in občinske sekcije AFZ. Sestanki in volitve so se že vršile v Štorah-levi in desni breg, Laški in Prožinski vasi. Za predsednico občinske sekcije odbora AFZ kandidira gospodinja Anica Bobek, za sekretarko pa gospodinja Angela Polanc — obe sta požrtvovalni in agilni delavki med ženami.

Frontovci v Štorah so spoznali, da bo Fronta imela važno vlogo v vodstvu političnega življenja v tem industrijskem centru in okolici. Da bo to delo res zasledovalo cilj in koristi poštenega delovnega ljudstva, so občinski frontni odbor dobro izvolili. Izbrali so tak občinski frontni odbor, ki bo sposoben samostojno voditi politično delo in pomagati osnovnim frontnim organizacijam na področju te občine.

Novi odbor OF pri Sv. Jederti

opravičuje zaupanje svojih članov in hoče biti še bolj delaven kot prejšnji. Sklical je do sedaj že tri članske sestanke, ki so bili zelo dobro obiskani zato, ker so na njih obravnavali važna krajevna vprašanja. Na zadnjem, zelo dobro obiskanem članskem sestanku so razpravljali o podelitvi članskih izkaznic OF, ki jih je odbor že izpisal in pripravil. Soglasno so sklenili, da ostane članarina OF še naprej najmanj 5 din mesečno, revnejši pa lahko plačajo tudi manj. Primon Jožeta, ki so ga svoj čas zaradi nediscipliniranosti izključili, so na njegovo prošnjo ponovno sprejeli v članstvo, ker so ugotovili, da se je zadnje čase zelo popravil in marljivo sodeluje zlasti v gasilskem društvu. Na sestanku so razpravljali o potrebi nadaljnega popravila in vzdrževanja cest, o ureditvi plazov, vodnjaka in elektrifikacije vasi Trnov hrib, o potrebi ustanovitve sadjarskega društva itd. Na sestanku so tudi obravnavali in sprejeli predlog plana dela OF za leto 1952, ki ga je pripravil novoizvoljeni odbor OF. V načrtu imajo več poljudnih predavanj, pomoč pri izgradnji spomnika padlim borcem, ureditvi šolskega poslopja, zadržnega in gasilškega doma, pri popravilu cest in elektrifikaciji vasi Trnov hrib.

MEHANIČNA DELAVNICA V NAZARJU IMA LEPE USPEHE

Delovni kolektiv mehanične delavnice Lesno industrijskega podjetja v Nazarju je te dni po načrtu tehnika Petra Fedrana napravil avtomatični vozček za prevoz drv po žlicnicah. Lani je kolektiv izdelal stroj za izdelavo metlišč. Ta stroj, ki izdelava na uro 1200 metlinih držajev, je tudi izdelan po načrtu tov. Fedrana, ki se sedaj trudi, da bi ta stroj še dopolnil in izboljšal. Kolektiv vrši tudi vsa večja popravila ter omogoča, da delo v podjetju teče nemoteno brez tuje pomoči.

NOVA DELAVNICA V NAZARSKI ZABOJARNI

Te dni bodo začeli delati v novi delavnici Zabojarne v Nazarjih iz odpadkov male gajbice za sadje. Izdelovali bodo tudi razne finalne izdelke iz bukovine, to je vrtno mize, stolčke, otroške stajice itd. Ti predmeti ne terjajo nobenega okovja in bo na ta način delavnica, kjer danes že stoji 12 strojev, racionalno izkoriščala les, ki je doslej šel med odpadke. Tu bo zaposlenih približno 30 ljudi.

Pa svetu...

UMRL JE ANGLEŠKI KRALJ JURIJ VI.

Dne 6. februarja je umrl na Angleškem kralj Jurij VI., potem ko so mu po zadnji operaciji obetali okrevanje. Vladarske posle je prevzela 26 letna princesa Elizabeta, ki je dobila naslov kraljica Elizabeta II. To je peta žena, ki vlada angleško kraljestvo. Kakšnih sprememb ni pričakovati pod njeno vladavo, saj kraljevska družina nima več velikega vpliva na politiko na Angleškem. Naši najvišji predstavniki so kraljevski družini in britanski vladi z brzojavkami izrekli sožalje.

43 MILIJONOV DOLARJEV AMERIŠKE POMOČI NAŠEMU GOSPODARSTVU

Predsednik Truman je odredil, da naj 478 milijonov dolarjev prenese s programa vojne pomoči na program gospodarske pomoči. Od te pomoči bo prejela Jugoslavija 43 milijonov dolarjev.

NA KOREJI

Pri pogajanjih na Koreji nastajajo vedno nova nasprotja. Trenutno gre za spor okoli vprašanja, kako bodo obravnavali korejsko vprašanje na »mirovni konferenci«, ki naj bi bila 90 dni po sklenitvi premirja, ki ga še ni.

Poboljšanje vremena je omogočilo na fronti večjo dejavnost. Zadnje dni je bila zavezniška aviacija zelo aktivna. Zavezniški vojski so pri juristu na nož prvič uporabili neke vrste »oklopnih« sraja.

GOSPODARSKI POLOŽAJ V FRANCIJI SE SLABŠA

Predsednik francoske vlade je nedavno na vladni seji izjavil, da se gospodarski položaj Francije hitro in stalno slabša, kar velja predvsem za obdobje korejske vojne. V bodoče se za Francijo obetajo ostrejši davčni ukrepi.

TUNIŠKI SPOR PRIDE PRED OZN

Tako so sklenili predstavniki 15 arabskih in azijskih držav, ki so pripravili pritožbo na OZN. Pritožbo bodo izročili po 15. februarju, ko se bo OZN iz Pariza preselila v New York.

ŠPANSKI SINDIKALISTI PRED SODIŠČEM

Iz Španije poročajo, da bo Francova vlada postavila pred sodišče vrsto sindikalnih voditeljev v Španiji. Sodili jih bodo po členu zakona »zoper banditizem«. Franco vsiljuje zaprtim sindikalistom svoje vojaške odvetnike. Zakaj — ni treba posebej povedati.

OKOLI NEMŠKEGA VRAŠANJA

Nemško vprašanje je v ospredju svetovne pozornosti. Francija odklanja vsako misel, da bi bila Nemčija sprejeta v OZN. Nemški kancler dr. Adenauer je nedavno pred parlamentom izjavil, da nemški narod ne bo dovolil rekrutirati mladih Nemcev v pristojnost ustanove (Atlantski pakt), pri kateri nemški narod ne bi imel svoje besede.

V ENEM STAVKU...

Francoska skupščina je izglasovala pomoč Jugoslaviji v znesku 5 in pol milijard frankov.

Francoska vlada je predlagala, da bi se za potrebe Atlantskega pakta zgradila vojna industrija v Severni Afriki.

Pri volitvah v Perziji je v Teheranu, glavnem mestu, zmagala Mosadikova stranka.

V ZDA je pri Elisabethu strmoglavilo letalo, kar je zahtevalo 33 človeških žrtev.

V Avstriji je snežni plaz podrl hotel. Nesreča je zahtevala 19 mrtvih in 10 ranjenih.

V Rumenem morju je neka kitajska gusarska ladja oropala angleški parnik.

Nedavne poplave v severni Italiji so povzročile 175 milijard lir škode.

RAZTEGLJIVE CENE VOZNIŠKOV LISTKOV NA POSTAJALIŠČU V PESJEM PRI VELENJU

Pred dnevi se je prodajalec železniških vozniškov v Pesjem pri Velenju, Tone Ručman spustil v velik hrup in prepričal potnike H. L., ki je hotela kupiti vozni listek do Sevnice. Zahteval je namreč za vozovnico 524 din, dasiravno je potnica dobro vedela, da stane vlak do te postaje le 324 din. Prizadeta ni hotela vzeti vozovnice, ki jo je za 324 din ponujal, ker je bila le do Celja. Sla je na peron in dala denar svojemu znanцу I. V., ki je zanjo dobil vozovnico do Sevnice za 324 din. Takih slučajev je bilo baje še več. Končno je treba pripomniti tudi to, da Tone Ručman ni upravičen prodajati vozniškov namesto svoje hčerke Silve, ki je plačana uslužbenka na tej postaji. Le-ta pa rada izostaja, posebno ob nedeljah in praznikih, v službo pa pošilja svojega očeta, ki se skuša okoristiti s priložnostjo in tiplje na nevednost in mošnje potnikov. Toliko bi menda zadostovalo, da merodajni ljudje napravijo red.

Pred občnimi zbori splošnih kmetijskih zadrug

Splošne kmetijske zadruge se nahajajo pred rednimi letnimi občnimi zbori. Občni zbor spada med najvažnejše delo zadruge, ker ob tej priložnosti temeljito pregledajo delo svoje organizacije in postavijo smernice za uspešno bodoče delovanje zadruge. Občni zbori splošnih kmetijskih zadrug pa letos zahtevajo še več priprav in dela, ker so zadruge lansko leto postale samostojne gospodarske organizacije. Občni zbori, ki so se do sedaj že izvršili, nam dokazujejo, da je zanimanje za splošno kmetijsko zadruge mnogo večje, kajti potreba po njej se čuti iz dneva v dan vedno bolj.

Kmetijske zadruge ne vršijo v polni meri še tiste vloge, ki bi jo morale vršiti, da bi člani imeli od nje koristi. Kajti člani pričakujejo od zadruge tudi nekaj več, kakor trgovino. Kako pospešiti živinorejo, kako očuvati sadno drevje in kako obnoviti sadovnjake, kako obnoviti zapuščene vinograde, kako dvigniti proizvodnjo in znižati proizvodne stroške, kje in kako nabaviti stroje za obdelavo polja; to so vprašanja, ki jih stavlja člani na

občnih zborih in za katere je bilo do danes premalo zanimanja. Tudi člani zadruge niso kazali ponekod dovolj smisla za zadruge. Zanimarjali so seje, posvetovanja, redne četrtletne občne zbornice in sestanke, kar je mnogo pripomoglo k neuspehu zadruge. Kljub temu pa so nekatere zadruge dosegle že vidne uspehe; KZ St. Lovrenc pri Štorkah si je n. pr. nabavila traktor iz lastnih sredstev, ki ji sedaj koristno služi. Tudi živinoreja se je pri kmetijskih zadrugah dvignila. Organizirane so živinorejske selekcijske organizacije na področju: Vitanje, Vojnik, St. Jurij pri Celju in Laško. V prvih treh krajih te organizacije zelo dobro delajo in dosegajo uspehe. Preko 600 konj je sprejetih v rodovnik, tetoviranih je nekaj stotin telet in nabavljenih je precej plemenjakov, dočim pa v Laškem tega zanimanja ni.

Nepravilnost kmetijskih zadrug je bila tudi, da so le-te delale za vse vaščane enako, ne glede na to, če so člani ali ne. Kmetijske zadruge bodo morale v bodoče nabavljati in prodajati blago samo svojim članom, prav

tako odkupovati poljske pridelke samo od svojih članov. Na dobičku bodo udeleženi tudi samo člani zadruge. Kmetijska zadruge Frankolovo, Grobelno in še nekatere bodo dale del dobička za elektrifikacijo, toda na tem prispevku bodo udeleženi samo člani KZ.

Eno zelo važnih vprašanj, ki ga bodo na zadrughih občnih zborih obravnavali, je delitev dobička v sklade. Dobiček se mora pri vsaki KZ razdeliti na občnem zboru v razne odseke, kakor: živinorejski, sadjarski, strojni, semenski itd., ki se mora uporabiti samo v tisto svrhu, za katero je bil določen. Na nekaterih občnih zborih, kakor v Sv. Jederti, Trnavi in še v nekaterih zadrugah so hoteli dobiček v obliki dedarja razdeliti med člane.

Tak način razdelitve dobička je v osnovi zgrešen. Priporočljivo je tudi, da člani v svojo korist zvišajo deleže. Namen zvišanja deležev je, da zadrughniki povečajo finančna sredstva zadruge, kar je v korist vseh članov. To pride pa v letošnjem letu še toliko bolj do izraza, ker bodo krediti od strani države minimalni in še ti se bodo do deljevali proti 6% obrestim. V Kozjem so deleži povzeli na 1000 din. Delež so že zvišali tudi v nekaterih drugih zadrugah.

Kmetijske zadruge bodo letno sprejele 35% deviz za izvoženo blago. Z devizami bodo lahko nabavile stroje in material, ki ga še primanjkuje na domačem trgu.

Da bodo zadruge vsem nalogam kos, naj člani izvolijo v upravne odbore sposobne in gospodarsko razgledane ljudi, ki bodo znali gospodariti. Za ljudi pa, ki bi radi zavirali delo zadruge, ni mesta v odboru. Primer KZ Ljubčana, kjer je v sedanjem upravnem odboru sedel odbornik, ki je delal proti razvoju in procvitu zadruge in sabotal razvoj ekonomije, se ne sme več ponoviti.

Za dobro izvedbo občnega zbora so potrebne tudi dobre predpriprave. Stari upravni odbori morajo prikazati obračun svojega dela, o katerem naj zadrughniki temeljito razpravljajo, nato pa naj stari in novi odbor izvrši pismeno primo-predajo, kar do sedaj ni bila navada.

S. V.

—JS—

KDZ Hmeljar v Zalcu je dosegel najvišji delovni dan — 606 dinarjev

Najrazličnejše pripombe zavistnih sosedov — predvsem pa zasebnih kmetov — so skušale žalski delovni zadrugi »Hmeljar« pripisati nekakšne manipulacije, ker je dosegla tako visok storilni dan. Okraj je zato še posebno pozorno pregledal bilanco imenovane zadruge, vendar ni nikjer zasledil kakršnih koli nepravilnosti.

Hmelj jim je vrgele lepe denarce — so pravili sosedje. Vsekakor! Ampak hmelj imajo tudi druge savinjske zadruge, pa niso mogle doseči takšnega storilnega dne. Toda žalska zadruge ne nosi zastoj imena »Hmeljar«. Ze pri ustanovnem občnem zboru je zadruge sprejela kot osnovno načelo — gojitev monokulture. Razširila je hmeljske nasade tako, da ima danes že preko 50% njivskih površin pod hmeljem. Da so žalski zadrughniki tudi hmeljski strokovnjaki — pa tudi držijo. Kot taki pa so znali doseči izredne hektarske donose pri hmelju.

Drugo geslo, ki jim je služilo kot osnovno pravilo, pa je bilo: dobra in pravočasna obdelava. Da jih delo — ki terja pri hmelju tako specialen čas — ne bi dušilo, so si kajpak pomagali tudi s sezonsko delovno silo. To so jim nekaterniki strašno zamerili ter jim celo očitali, da živijo na račun tuje delovne sile. (Sezonske delavce so zadrughniki pošteno plačali: 467 din dnevno s hrano in stanovanjem vred.)

No, pa pogledimo le lepe uspehe zadruge »Hmeljar« v Zalcu. Od čistega dohodka 10.534.982 din so dali v sklade 5.576.163 din ali 53%. Zakupnina zadrughnikom se je izplačala v znesku 451.529 din. V vsem letu so zadrughniki opravili 6366 delovnih dni in zanje prejeli skupno 3.857.796 din — na posameznika 606 din za en delovni dan. V hranilnici knjžice pa so vložili 2.140.000 din.

Najboljši delavec Privošnik Anton je skupaj z ženo zaslužil 402.382 din, za otroke pa je iz socialnega sklada prejel še 108.000 din, za zakupnino pa 33.231 dinarjev — skupno: 543.615 dinarjev. Poleg tega je še v naturi prejel za 157.450 din. V gotovini bo Privošnik prejel 386.165 din in bo lahko vložil na hranilnico knjžico 250.000 din.

Luč

GORI...

Ko je na Kozjanskem pravkar naletal sneg, zametel ceste in prehode, je povzročil okvaro tudi na daljnovođu. Pilštanj z okolice je bil dve noči brez luči. Gospodinje so neprestano poskušale, kdaj bo zopet zasvetilo. Izgovarjale so se, da ne morejo pripraviti niti večerje. Tretji dan okoli devete ure pa le zasveti. Gospodinja v Starem trgu je vsa vzhučena zavpila: »Luč gori...« Tam blizu na pragu neke hiše stal fantek in vprašal mimoidočega sosedo, če že ve, da luč gori. Na Pilštanju v hiši št. 82 je dopoldne nenadoma zasvetilo, ker je ostala napeljava v sobo odklopljena in že se je slišal klic od hiše do hiše, da luč gori. Dve uri pozneje se je rajonski monter telefonično zanimal, kako je z razsvetljavo v Lesičnem in Drenskem rebru. Na pilštanski pošti so se slučajno mudili trije možje iz oddaljenega Drenskega rebru. Vsi so že vedeli, da na Polani in na Penkovem selu luč gori, čeprav nimajo z električno lučjo podnevi nikakega opravka.

Ob takih izrednih večerih, ko zaradi vremenskih neprilic odpove razsvetljava, vedo naši ljudje najbolje ceniti to veliko pridobitev. Tisti redki, ki pri elektrifikaciji niso hoteli pomagati, se sedaj sramujejo svoje zanikrnosti in nezavednosti do naših skupnih koristi. Zaskeli jih, ker vedo, da so morali za

nje drugi delati, da lahko sedaj tudi sami svetijo.

Ceprav so nekateri dobili luč šele pred tremi leti, drugi zopet komaj pred enim letom, se kar ne morejo zamisliti v staro ali bolje v predvečerajsnje stanje. Danes ne moreš brez električne luči brati časopisa ali knjig, ne moreš imeti pevskih niti gledaliških vaj, kaj šele, da bi napisal kakšno pismo. Nedavno tega so pa bile dobre petrolejke. Rajši živino iz hleva, pravi ta, drugi zopet, da ni denarja, s katerim bi mu nadomestili luč.

To so namreč tisti otipljivi dokazi gospodarskega napredka. Nič manjši niso na kulturnem področju, treba se je ozreti samo na šolstvo, pa zadostuje. Desetletja so minila, odkar je iz Planine tod mimo potoval v Kozje in menda tudi v Podredu neki nemški profesor na takratni nemški gimnaziji v Ptuj. Svoje potovanje je izkoristil v zemljepisni uri. O krajih ob Bohorju, kjer je živel siromašno ljudstvo, ni našel pohvalnih besed. Govoril je o gospodarski zaostalosti, odrezanosti od sveta in da prevladuje tukaj v vsakem pogledu tema. Sovinist je svoj opis zabelil s primerjavo, da je konj v naših krajih redka prikazen, kakor na primer v Ptuj. kamela.

Tako so govorili o nas nekoč. Danes pa vemo, da pri nas luč gori.

vijo, da je od tistih dob že 18 let. Prisel je čas, da se je morala Tončka posloviti od doma. Omožila se je in našla svoj novi dom pri Ahačičevih na Gubnem. Dom na Gubnem in rodna domačija v Dobležičah si nista nasprotovala, živela sta v slogi, čeprav se je večkrat slišalo, da iz obeh domačij radi hodijo na sodnijo po pravico. Toda to so le govornice.

Prošlo jesen je v mirno sožitje kanila grenka kaplja zdražbe. Ob takih prilikah radi iščejo nestrpni ljudje vzroke, pa naj bi bili še tako malenkostni, samo da spor še bolj zaostrijo. Na Gubnem so sklenili, da je dolžnost matere,

Zlatko Deniša — Prešernov nagajenec

Zlatko Deniša je prevzel celjsko mestno knjižnico 1946. leta. Knjižnica je bila takrat v zelo slabih in tesnih prostorih in je štela samo 800 zvezkov. V nekaj letih trdovratnih naporov pa

je Deniša uspešno, da je iz neznatne knjižnice ustvaril eno najlepših in najbolj urejenih ljudskih knjižnic v Sloveniji. Danes šteje knjižnica nad 18.000 zvezkov in vsebuje tudi večje število strokovnih knjig, tako da lahko v marsičem nadomešča študijsko knjižnico. Knjižnico obiskujejo ne samo Celjani, ampak tudi bralci iz bližnje in daljne okolice. V preteklem letu jo je obiskalo skoraj 31.000 bralcev, ki so si izposodili več kot 91.000 knjig. Knjižnica ima tudi svojo lepo urejeno čitalnico, ki jo obiskujejo zlasti delavci in dijaki. V čitalnici je tov. Deniša priredil več literarnih in glasbenih večerov. Knjižnici je priključena tudi knjigovoznica.

Uspešno delo Zlatka Deniša za dvig naše ljudske prosvete mora biti v vzgled vsem ljudskoprosvetnim delavcem.

...in dama

PREŠERNOVE NAGRADE ZA LETO 1951

Predsednik Sveta vlade LRS za prosveto in kulturo je podelil za l. 1951 Prešernove nagrade 12 zaslužnim umetnikom, znanstvenikom in ljudsko-prosvetnim delavcem. Med nagrajenci je tudi Celjan, Zlatko Deniša, ki je bil nagradjen za organizacijo ljudskega knjižničarstva v Celju z 25.000 din (Glej članek na isti strani).

DOLOČEN JE ROK ZA VOLITVE DELAVSKIH SVETOV

Vlada LRS je izdala odredbo, da se volitve v Delavske svete izvedejo v naslednjem roku: Volitve se začne 15. februarja, končati pa se morajo najpozneje do 31. marca.

V gradbenih podjetjih morajo biti volitve končane do 15. maja, v gostinskih in turističnih do 31. maja.

PISMO CK KPS

Dnevno časopisje je prineslo na prvih straneh Pismo CK KPS, ki daje navodila in govori o izboljšanju političnega dela v organizacijah Komunistične partije Slovenije.

SLAVIST DR. MATIJA MURKO UMRL

V Pragi je umrl v 92. letu starosti veliki slovenski slavist prof. dr. Matija Murko, častni doktor ljubljanske univerze.

S smrtno profesorja Murka je izgubila svetovna slavistična znanost enega svojih najuglednejših zastopnikov.

750 DIN ZA DELOVNI DAN

V Vojvodini so kmečke delovne zadruge dosegle velike uspehe. Največji uspeh med njimi ima KDZ »Bratstvo — edinstvo«, kjer je vsak zadrughnik za delovni dan dobil 750 dinarjev.

DALJNOVOD

VELENJE—LJUBLJANA DELUJE V nedeljo je stekel električni tok po žicah daljnovođe iz Velenja v Ljubljano. S tem je povezana vsa elektro-proizvodna mreža v Sloveniji. Daljnovođa je dolg 65 km.

Nezaželen konec tožbe za prazen nič

da vrne krilo ali da ga hčerki plača. Obenem naj plača tudi tri vreče cementa, ki jih je hči nekoč posodila materi. Ne bomo dosti »onegavili« za tiste dinarje, tožili bomo, so se končno odločili.

Dne 18. januarja sta se res znašli na sodniji mati in hči. Slednjo je spremljal tudi njen mož. Tam skrajna niso mogli verjeti, da se mati in hči zaradi take malenkosti tožarita. Ker hči le ni odnehala od svoje zahteve, se je zasiljevanje nadaljevalo. Ko so na sodniji izračunali vrednost krila in cementa, je nastopil najzanimivejši del razprave. Mati se je namreč spomnila, da je svojčas posodila hčerki 15.000 din in je seveda z ozirom na hčerino ljubeznivost zahtevala, da ji posojilo vrne. Kakor je bilo hčerki nerodno, da ima mati tako dober spomin, vendar ni tajila, da bi posojila ne bila dobila. Na sodniji so znova začeli računati, posojilo so prišteli še obresti in nato odšteli vrednost krila in cementa. Račun je pokazal popolnoma druge postavke. Upanica je postala dolžnica, ki dolguje materi še vedno nekaj nad 15.000 din. Baje je mati na to posojilo že pozabila in bi nikoli ne zahtevala plačila, če bi hčerka z materjo pravilno postopala.

Stroški potovanja treh oseb v Celje prav gotovo presegajo vrednost blaga. Vrh tega sta imela Ahačičeva, ko sta se vračala domov, še posebno smolo. Avtobus je zaradi snežnih metežev obtičal v Košnici in so ga z raznimi vprežnimi in samotežnimi pripomočki spravili po klancih do Žegra. V času, ko bi morala zakonca že nekaj ur spat v gorki postelji, sta v Košnici v snegu kolovratila okoli avtobusa. Zlasti Antoniji bi se prilegel počitek, ki ima že več let težko revmatično bolezen v nogah.

Opisali smo ta dogodek za namenom, da bi našim ljudem prikazali nesmisel tožarenja za malenkostna družinska nesoglasja, ki ne spadajo pred sodišče in bi jih morali zaradi ugleda družine doma urediti. Počasi dozoreva v naših ljudeh prepričanje, da jim tožarenja za prazen nič ne morejo prinašati koristi, temveč le škodo in da so v velikem nasprotju z našo socialistično stvarnostjo.

Miroljub

V TOVARNI OTROŠKE KONFEKCIJE V ŠOSTANJU 27 UDARNIC

Šostanjska tovarna otroške konfekcije je imela lani 27 udarnic. Tri, med temi: Milica Verdev, Hedvika Tasler in Milka Glušič so pručene šivilje in so bile imenovane v lanskem letu trikrat za udarnice.

Delavski svet in upravni odbor tovarne gledata na dvig proizvodnje, posebno pa na dvig kvalitete. Seje so redne, na katerih tudi obravnavajo razne gospodarske težkoče. Tudi sindikalna podružnica dobro deluje, posebno na kulturno-prosvetnem polju. Tu je posebno aktivna folklorna grupa.

IZ CELJA...

Poslovilni koncert tov. profesorja Goršeta

Dvorana Narodnega doma je bila skoraj polna ljudi, ko so po zvezni sadenke melodije violine prof. Goršeta Božidara in klavirja v igri tov. Maženke Santic. Melodije so nas spominjale kot je dolgo ne, saj je violina pela lahkotno in pestro, ubrano in vezano iz melodije iz melodije. Niso se nam še dovolj ubrala čustva na pravkar dojeti Ciaccona od Vitalija, ko nas se obiskujejo akordi Beethoveve pomladne sonate v tempih in delih. Allegro, Andante, Scherzo in Rondo. Nekaj hipov živimo povsem z violino, s tehniko igranja in občutji poslušajočega se tov. prof. Goršeta Božidara. Sproščeno priznanju poslušalcev se pridružijo šopki cvetlice, ki jih v imenu SKUD Ivan Cankar, katerega član je prof. Goršeta, izroči deklica. Čustva slovesa dajejo posebno barvitost vsem zvokom večera. Svoj besedni izraz dobe v zahvalnih in poslovilnih besedah zastopnika MLO Celje in Ljudske prosvete Celje. Izročitev knjige

umetniških slik prof. Goršetu v spomin na Celje in Celjane je sprejela narvoča množica z živahnim ploskanjem. S tem je potrdila željo, da bi nas tov. prof. Goršeta obiskoval in obdaril z melodijami svoje violine. Bogat spored druge polovice koncerta s skladbami Puccini, Suka, Chopina, Kreislerja, Granadosa in Riesa je v umetniški izvedbi zadovoljil vse. Na željo poslušalcev je izven programa zaigral prof. Goršeta še dve skladbi ob umetniški spremljavi tov. Maženke Santic na klavirju.

Vsi njegovi poklicni tovariši, učenci in Celjani mu želimo mnogo uspehov, napredka in sreče v življenju ter umetniški in kulturni, kjer bo kot violinski mojster nastopal v orkestru opere.

MAŠKARADA OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA

Ena naloga, ki si jih je zadalo Olepševalno društvo, je tudi prirejanje raznih kulturnih, propagandnih in zabavnih prireditev. In kot svojega prvenca vam bo društvo pripravilo na pustni torek maškarado, ki bo sodeč po pripravah največja družabna prireditev v letošnji zimi.

Maškare so star običaj, kurent s Ptujkega polja pa je nerazdružno povezan z našimi narodnimi običaji.

In če bo ta prva maškarada privabila originalne in preproste maske, bo gotovo dosegla svoj namen.

Prireditelji se pa bodo potrudili, da bo čedna in primerna dekoracija ter vse, kar k temu spada — seveda pa tudi zmerno cene.

Vsak pa naj prinese na maškarado še kosček dobre volje — pa upajmo, da bo zares prijetno.

NOVO SINDIKALNO KULTURNO-UMETNIŠKO DRUŠTVO »RADO IRŠIČ«

V ponedeljek je sindikalna podružnica podjetja »Beton« v Celju ustanovila lastno kulturno umetniško društvo, ki bo nosilo ime borca-komuniste inž. Rada Iršiča, ki je padel leta 1941.

Občnega zbora se je udeležilo mnogo članov, ki so z veseljem razpravljali o bodočem delovanju. Društvo se je ustanovilo na podlagi že obstoječih sekcij, ki so priredile v lastni dvorani že več lepo uspelih nastopov. Ustanovitvi sta prisostvovala predsednik in tajnik Mestnega odbora Ljudske prosvete, ki sta obrazložila pomen ljudsko prosvetnega delovanja in dala organizacijske napotke novemu društvu.

... IN ZALEDJJA

DEKLETA NA FRANKOLOVEM SE UČIJO KUHANJA...

Po novem letu je tudi na Frankolovem zaživel. Ustanovljen je kuharski tečaj, kar ni mala reč. Tamkajšnja učiteljica Olga je zelo poštrevovalna. Zbrala je okoli sebe kmečka in delavska dekleta. Z največjo vneto so se oprijele te zamisli, čeprav ni bilo lahko začeti. Uredile so zapuščeno in zanemarjeno kuhinjo v šoli, ki jo je v ta namen dal prebeliti KLO. Tečaj se že vrši. Dekleta so razdeljena na dve skupini; ena dela ob torkih, druga pa ob četrtkih. Tečajnice sledijo z vso pazljivostjo svoji voditeljici Olgi, ki tedensko v ta namen žrtvuje 16 ur.

Ob koncu tečaja bodo dekleta skupaj s SKUD pripravile prireditev in tako pojedino, kakršne na Frankolovem še ni bilo.

Iz Vranskega

GOSPODINJSKI TEČAJ

Kakor vsako leto, se bo tudi to zimo vršil na Vranskem gospodinjski tečaj, ki ga je pripravil odbor AFŽ. Obisk bo letos na tem tečaju zelo velik. Začel se bo ta teden. V sklopu gospodinjskega tečaja bo tudi izobraževalni tečaj.

GASILCI IMAJO USPEHE

Tako je pokazal letni občni pred dnevi. Gasilska četa na Vranskem šteje 22 moških in 20 ženskih članov. Popravili so gasilski dom, ustanovili četo na Tešovi in v Prapročah. Te čete bodo ob požaru lahko mnogo kaj preprečile, dokler ne prispe k požaru vranjska brigalna. Izvedli so tudi sektorsko vajo. Pritožujejo se edino nad disciplino članstva. Na občnem zboru so izvolili odbor, ki pa je ostal skoraj neizpremenjen od lanskega. Predsednik je tov. Urh. Zamenjani so edino, tajnika, ker dosedajni zaradi odsotnosti ni mogel izvrševati poslov.

PREŠERNOVA PROSLAVA

Prireditelji te proslave so Vrančane ugodno presenetili. Taka kot to leto ni bila še nobena Prešernova proslava. Šolska soba je bila prepolna, tako da bo za drugo leto treba misliti na večjo dvorano.

Tov. Šimenko je orisala lik našega velikega pesnika, ženski zbor pa je zapel »Pod oknom«, »Zdravico« in slušno igro »Leonora«, kar je za Vransko novost. Gledalci so bili navdušeni nad izvedbo »Zelezne ceste«, ki sta jo zapela Groblerjeva in Križnik. Take prireditve bi bile polno obiskane tudi ne glede na priložnostno proslavo.

BIVŠI BORCI SO ZBOROVALI

Preteklo nedeljo so na Vranskem imeli občni zbor člani KO ZB. Tajnik je poročal o uspešnem delu v preteklem letu, blagajnik pa je povedal, da ima v blagajni precej denarja. Ob tej priložnosti pristopilo tudi nekaj novih članov. Novi odbor je bil izvoljen kar iz »starih« odbornikov, saj se je pri delu res izkazal. Sklenili so, da bodo letos poleg spominske plošče imeli še spomenik na enem izmed največjih skupnih grobov.

ZIMSKI IZLET PIONIRJEV JOZEFOVEGA HRIBA

Pionirji terena Jožičev hrib bodo 11. v sredo 17. februarja na svoj prvi zimski izlet. Zbrali se bodo ob 8 zjutraj pri vojaškemu hribu, od tam pa bodo šli k Petičku v Lisece, kjer bodo smučarske in sankarske tekme. Upamo, da bo vreme naklonjeno in da bodo dosegli pionirji na tekah dobre rezultate. Za smugovalce so pripravljene nagrade. Vabljeni so kot gosti tudi odrasli ter mladinci in mladinke.

Bogatajeve mame ni več med nami

Nedavno smo se poslovili od dobro poznane Bogatajeve mame, ki je v 65. letu zatisnila svoje blage oči. Življenje te zaslužne pokojnice je bilo bogato na ljubezni do svojcev in vseh, s katerimi je prišla v stik in nepozabno za tiste, katerim je ob lastni nesreči prihajala na pomoč.

Med prvo svetovno vojno je v svojih najlepših letih izgubila na bojišču svojega moža in ostala z malim sinčkom prepuščena usodi, saj vemo, kako so v bivši Jugoslaviji skrbeli za vdove. Pičla pokojnica ni zadoščala, trdo je morala delati, da je svojemu sinu lahko nudila potrebno izobrazbo.

V letih, ko je sin dosegel vrh in se pripravljal, da ji povrne vse, kar je zanj žrtvovala, da bo skrbel za svojo ljubljeno mater, je posegla vmes vojna. Ni branila sinu, ki ga je ljubezen do domovine klicala v gozdove, tudi sama se je z njim vred vsa posvetila boju in kljub starosti bila ena najvidnejših aktivistk.

Po osvoboditvi je bila Bogatajeva mama vzor. Kljub bolezni, ki jo je vztrajno zalezovala, ni držala rok križem, čeprav bi si zaslužila udoben počitek. Vsako leto je opravila od 500 do 1000 prostovoljnih ur. Bila je odbornica OF, ZB, predsednica AFŽ in pionirskega sveta. Po njeni zaslugi je bilo urejeno otroško igrišče ob Savinji, na njeno intervencijo je bila na postaji urejena čakalnica za matere in otroke. Sama je vodila mlečno kuhinjo prve četrti.

Za njene zasluge jo je Prezidijske ljudske skupščine odlikoval z Medaljo za zasluge za narod.

Da, prekratko je bilo njeno življenje. Brez počitka je za vedno legla v narroče zemlje, ki jo je toliko ljubila.

VAŽNO ZA NAŠE NAROČNIKE!

K tej številki prilagamo položnice. Prosimo tiste naročnike, ki nam naročnice še niso poravnali, da jo nakažejo čimprej, vsaj za pol leta (150 din). Ostali naročniki, ki so nam naročnino že poravnali, pa naj položnico uporabijo za prihodnje nakazilo.

Dolžnike, ki nam dolgujejo še lanskoletno naročnino, zadnjikrat opozarjamo, da nam dolgujoči znesek **tako** nakažejo, če se hočejo izogniti nepotrebnim stroškom.

Vas Zeče želi elektriko.

Narodnoosvobodilna borba je terjala od zavednih prebivalcev vasi Zeče na področju KLO Buče pri Kozjem mnogo žrtev. Vas je bila od sovražnika delno požgana in izropana, najboljši sinovi pa so padli kot borci v NOV ali pa kot talci. Taki kot so bili v najtežjih dneh so še danes: razumejo potrebo do skupnosti, zato so vse davčne obveznosti v redu in pravočasno izpolnjevali.

Ko so zvedeli o pripravah za elektrifikacijo sosednje vasi Zdole na področju KLO Kozje, so takoj stopili v stik z elektrifikacijskim odborom v Kozjem in strokovnjaki DES v Celju, ki so njihovo pobudo pozdravili, saj je od vasi Zdole do vasi Zeče razdalje komaj nekaj kilometrov.

Na frontnem sestanku so izvolili elektrifikacijski odbor in sklenili, da bodo pri elektrifikaciji vasi sami prispevali, kolikor bodo mogli, sami bodo izkopali jame in postavili drogeve. Ker pa sami vsega ne zmorejo, so se obrnili s prošnjo na Okrajni ljudski odbor zaradi denarne pomoči in za potrebno količino bakrene žice.

OB PETSTOLETNICI MESTA CELJA

„KAJ PA ŽELEZNICA“

V neposredni zvezi z regulacijo Savinje v ovinku pri Celju je vprašanje železnice. Z prof. inž. Forstnerjem je predlagal preložitve železniške proge na levi breg. Pri reviziji projekta po inž. prof. Znidaršiču in njegovi oceni je bilo poudarjeno, da je potrebno odstraniti vse ovire pri celjskem ovinku, mišljena sta tu oba železniška mostova, če se hoče rešiti celjsko kotlino pred poplavamami. Torej tudi inž. prof. Znidaršič se s prvim projektom strinja in je istega mnenja, da se naj železniška proga prestavi na levi breg. Tudi nadaljnji projekt in najnovejši zagovarjajo tako rešitev.

Za celjsko postajo bi bila prestavitve proge velikega pomena. Na celjski kolodvor se steka po podatkih iz leta 1949 sledeče število vlakov iz vseh smeri: Iz Maribora 26 vlakov dnevno s 1650 t, iz Zidanega mosta 26 vlakov s 1650 t, iz Velenja 16 vlakov s 1600 t in iz Rogateca 3 vlaki z 240 t. Skupno torej prihaja v Celje 71 vlakov s 5140 tonami. Po uradnih podatkih izpred vojne pa je zavzemala celjska postaja glede tovrstnega prometa sedmo mesto v državi. Postaja pa je stisnjena med zidanim mestom, Voglajno in Savinjo. Na četrti strani pa se cepijo takoj na postaji obe progi (Celje—Maribor in Celje—Velenje) v ostrih krivinah na vzhod in zapad tako, da je vsako razširjenje postaje, ki ima okoli 500 metrov dolžine, nemogoče. Ze sedaj se mora vršiti premikanje preko mosta čez Savinjo in na odprtih progah proti Mariboru in pa Velenju. S tem v zvezi je moten redni promet ostalih vlakov.

Ce se pa v bodoče izvrši projekt nove železniške proge Skofja vas—Savinjska dolina—Celje, se bo promet še povečal, tako da bi že sam promet zahteval nujno razširitev postaje.

Upoštevati moramo še, da sedaj obratuje železnica neposredno pred postajo preko dveh dvotirnih železniških mo-

stov z zastarelimi konstrukcijami in zelo defektnimi podporniki. Ne glede na znatne stroške letnega vzdrževanja bo treba v kratkem misliti na obnovo mostov, ki bi povzročili železniški upravi večmilijonsko škodo.

Treba je omeniti še, da so sedanji železniški mostovi preslabi za promet modernih težkih lokomotiv. Po preložitvi železniške proge postanejo mostovi nepotrební in se jih lahko uporabi za mostove lokalnih železnic.

V zvezi s preložitvijo železniške proge na levi breg nastane možnost, da se med Voglajno in novo strugo Savinje postopoma lahko zgradi najmodernejši premikalni in tovorni kolodvor, postajni tir se pa lahko podaljša za več 100 m. Tako bi se rešil tudi problem železniške postaje v Celju.

Se en moment nam narekuje tako rešitev problema in to je strateški moment. Oba mostova sta na precej eksponiranem mestu železniške proge sever—jug. Ze v pretekli vojni je sovražnik napadel iz zraka, da bi pretrgal to zvezo. Z odstranitvijo obeh bi ne bilo to nevarnosti.

Nasip za zgraditev železniške proge je že delno zgrajen. Z nadaljevanjem del na regulaciji Savinje bi pridobili ogromno materiala za napravo še preostalega nasipa. Največ dela bi bilo pri tem, ko bi se morala narediti dva provizorična mostova za nemoteno obratovanje železnice. Po izvršitvi regulaciji Savinje in po končni utrditvi nove železniške proge oba odpadeta in ostane samo manjši prekop Voglajne ob izlivu v Savinjo. S tem bi bil celjski železniški vozlov popolnoma rešen.

Stroški za preložitve železniške proge bi znašali okoli 60.000.000 din. Vendar, če stroške primerjamo s koristmi, smatramo, da bi bilo potrebno, da se zgoraj opisana dela čimprej nadaljujejo, kar bo pripomoglo razvoju mesta Celje.

Gibanje prebivalstva v preteklem tednu v Celju

Od 4. do 11. februarja 1952 je bilo rojenih 19 dečkov in 26 deklic.

POROČILI SO SE:

Nomečenece Čučnik Alfonz in nameščena Mlaker Ema, oba iz Celja; zidarski delavec Letonja Martin in zidarska delavka Vudrag Ivanka, oba iz Celja in posestnik Terbove Jožef in hči posestnika Šlander Jožefa, oba iz Celja.

UMRLI SO:

Hči posestnika Jezernik Stefanija, stara 13 let iz St. Andraja pri Polzeli; upokojenec Mastnak Rajko, star 72 let iz Sočke; sin klesarja Zalekar Marko, star 2 meseca iz Celja; otrok Orešnik Franc, star 4 leta iz Podvina pri Polzeli; upokojenec Pivavak Stefan, star 72 let iz Celja; cestni delavec Retko Janez, star 53 let iz Planine pri Ljubnem; Lapornik Lotka, stara 30 let iz Celja in delavec Dobovišek Maks, star 41 let iz Prožinske vasi.

v Celje-okolici

Od 2. do 9. februarja 1952 se je rodilo 11 dečkov in 10 deklic.

POROČILI SO SE:

Hribernik Slavko, tovarniški delavec iz Dobriše vasi in Veber Marija, tovarniška delavka iz Dobriše vasi; Klančnik Franc, gradbeni vodja iz Smartna ob Paki in Hrovat Ana, kmečka hči iz Gornjih Grušovlj; Brinovec Vinko, poljedelec iz Podvrha in Brinovec Ivanka, posestnica iz Podvrha; Pačnik Vinocenc, kmečki sin iz Sp. Dolica; Kamenik Karol, kmet iz Ljubnice in Repas Marija, kmečka hči iz Sp. Dolica; Pavlič Alojz, kmečki sin iz Sv. Kunigunde in Rotovnik Marija, kmečka hči iz Vitanja; Grobelnik Stanislav, gozdni delavec iz Škomarja in Joseničnik Ana, gozdna delavka iz Rakovca;

UMRLI SO:

Oštr Marija, kmetica iz Letuša, stara 73 let; Paulič Marija, previtkarica iz Vranske gore, stara 79 let; Brečko Rozalija, upokojenka iz Lokavca, stara 88 let; Meš Branko, otrok iz Strmece, star 4 mesec; Centrih Andrej, poljski delavec iz Polzele, star 60 let; Gajšek Jožef, krojač iz Sv. Vida, star 92 let; Šmajgi Jožef, delavec iz Liboj, star 70 let; Rom Gabrijela, hči rudarja iz Liboj, stara 1 leto; Mihelič Franc, upokojenec iz zdravilišča Novo Celje, star 51 let; Pokrivač Vera, hči delavca iz zdravilišča Novo Celje, stara 8 let in Grm Marijana iz Sece, stara 7 mesecev.

LOVSKI PLES 8. MARCA 1952

Tako so naredili - pa ni prav...

V zdravilišču v Laškem je do nedavna bil zaposlen delavec Senica Jakob.

31. julija lanskega leta so mu s pisмено odločbo, po predhodnem sporazumu s sindikalno podružnico dodelili stalno mesečno nagrado v znesku 200 din in utemeljili: »Imenovani se odlikuje s svojo pridnostjo in vestnostjo ter prispeva k večji storilnosti ne glede na delovni čas.«

25. septembra 1951 so izdali drugo odločbo, s katero zvišujejo tov. Senici stalno mesečno nagrado na 600 din z isto utemeljitvijo. Ze 31. decembra pa je dobil tov. Senica odločbo o odpovedi službe, ki je takole obrazložena: »V zvezi z reorganizacijo v državni upravi, zaradi zimske sezone ter zaradi nediscipliniranosti pri delu (leno in malomarno vršenje dela brez čuta odgovornosti do ljudske imovine) je odpoved utemeljena.«

Da bi slika bila še bolj pestra, pa sprejme tov. Senica ob odhodu iz zdravilišča delovno knjižico, v kateri je navedeno: »Odpuščen od strani ustanove

zaradi reorganizacije v državni upravi. Bil je pošten in vesten delavec.«

Ali se znajdete v tej logiki? Najprej nagrado 200 din, kmalu za tem 600 din, nato odpoved zaradi nediscipliniranosti in lenobe, da bi v knjižici končali s poštenostjo in vestnostjo.

POPRAVEK

V članku »Ob Prešernovem dnevu« se nam je pri prepisovanju originalnega teksta v tretjem odstavku zgodila neljuba pomota:

Namesto »Prav je...« pa do konca odstavka bi moralo biti: »Pred sto leti se je na primer Anastazius Grün — nadut kranjsko-nemški plemič Auerperg, ki mu je Prešeren dal ime (Zelenec), nabravil nekaj molitvenikov v culo, še norčeval pred dunajsko zbornico iz nas, iz našega slovsstva in zahtev naših predstavnikov po slovenski šoli, češ:

Tile, ki nimajo knjig v svojem jeziku niti za borno culo, zahtevajo šole v svojem jeziku!...«

FIZKULTURA

Naši najboljši smučarski skakalci so skakali v Celju

V četrtek 7. februarja zvečer so bile v Celju pri električni razsvetljavi z velikim zanimanjem pričakovane skakalne tekme naših najboljših smučarjev. Preko 4000 gledalcev je prisostvovalo tej prireditvi. Nastopilo je 27 skakalcev iz vseh delov Slovenije na čelu z našima olimpijčema Poldom in Klančnikom. Oba sta tudi na tej skakalnici dokazala, da zaslužno osvajata širok svet prva mesta. Tudi kvalitetni skoki ostalih skakalcev so navdušili številne gledalce.

Organizacija tekmovalca je bila zelo dobra, svetujemo le organizatorjem, da ob

prihodnjih prireditvah boljše zavarujejo iztek, da ne bo nesreč in pa, da urede blagajniško službo. Gotovo je naša polovica gledalcev prisostvovala tej prireditvi brezplačno, kar je za slabe finančne vidike športnih društev neodpušljivo.

Istočasno obveščamo Celjane, da se bo ob ugodnih snežnih razmerah vrtil že objavljeni troboj med mladinskimi skakalnimi ekipami držav Italije, Avstrije in Jugoslavije na po- pečani skakalnici. Troboj se bo vrtil na dan 24. februarja 1952.

Naši najmlajši so tekmovali v umetnem drsanju

Mesto Celje je bilo v stari Jugoslaviji pomembno središče umetnih drsalcev, saj so bili Celjani večkrat celo prvaki države. Dr. Polo Svab, Gvido Serbec, Riko Presinger in Vlasta Serbec so osvajali najvišje naslove v tej športni panogi. Na večjih prvenstvih so Celjani nastopali kar z osmimi, ali celo desetimi tekmovalci. Danes nobeno društvo v Jugoslaviji ni postavilo na državno prvenstvo deset tekmovalcev.

pravilni moralno obvezo tistih, ki so za razvoj tega športa v Celju tudi v nadaljevanju pravih dela odgovorni.

Tudi v organizaciji tekmovalca ni bilo ugovora. Pokazalo se je le, da imamo v Celju tudi v tej panogi sposoben organizacijski kader, kateremu pa je treba le več organiziranega dela in to a tako voljo in srčnostjo, kakor so to pokazali naši najmlajši. Tekmovanje lahko ocenimo kot eno zelo dobrih v vseh ozirih, in mislim, da izrazam željo vseh sodelujočih in gledalcev, da je takih tekmovalnih organizacij čim več in zanimanje za ta lep in koristen šport bo gotovo rastle.

Celjani po osvoboditvi se nismo sodelovali niti na enem prvenstvu. Res je, da smo v hokeju na ledu dosegli kar viden napredek, toda brez umetnega drsanja tudi v hokeju ne bo nadaljnega napredka. Krivdo, da umetno drsanje ni pokazalo nikakega razvoja, je iskati predvsem v tem, da ni bilo potrebne volje in organizacijske sposobnosti za razvoj tega izredno lepega športa. Tudi zimo niso bile po osvoboditvi kaj pridne, naklonjene razvoju te športne panoge. In je tudi ta iskati vzroka vidnega nazadovanja.

S sobotno in nedeljsko priredbo tekmovalca za prvenstvo Celja je ZSK Kladičar dobesedno prebil led in postavil trd temelj za razvoj te športne panoge. Vsekar moramo ugotoviti, da so naši najmlajši na tem tekmovalju dokazali, da trud prireditelja ni bil zaman, in da imamo v Celju dovolj mladine, ki bo v bodočnosti lahko ob pridnem in sistematičnem vzbujanju posegla v boj za primat drsalnega športa v Jugoslaviji.

Kdor koli je gledal naše najmlajše na tem tekmovalju, mora dati naši mladini priznanje in pohvalo za njihovo resnost, tekmovalni duh in prisrčnost. Gotovo je, da so s tem svojim nastopom naši najmlajši na-

pravilni moralno obvezo tistih, ki so za razvoj tega športa v Celju tudi v nadaljevanju pravih dela odgovorni.

Tudi v organizaciji tekmovalca ni bilo ugovora. Pokazalo se je le, da imamo v Celju tudi v tej panogi sposoben organizacijski kader, kateremu pa je treba le več organiziranega dela in to a tako voljo in srčnostjo, kakor so to pokazali naši najmlajši. Tekmovanje lahko ocenimo kot eno zelo dobrih v vseh ozirih, in mislim, da izrazam željo vseh sodelujočih in gledalcev, da je takih tekmovalnih organizacij čim več in zanimanje za ta lep in koristen šport bo gotovo rastle.

Tekmovalo je vsega petnajst mladih drsalcev, in sicer od tega trinajst pionirk, pionir in mladinka. Skoda je le, da se na tekmovalca niso javili vsi, ki so se prijavili, kar bi bilo petindvajset tekmovalcev.

Rezultati tekmovalca so naslednji:

Pionirke: 1. Fišič Irena (112,4), 143,8 točke; 2. Azman Kristina (101,5), 130,5 točke; 3. Modic Mojca (93,4), 122,2 točke; 4. Tončič Zlata (83,5), 113,3 točke; 5. Blaznik Marija (79,6), 109,4 točke; 6. Vetrovec Tanja (78,2), 96,4 točke; 7. Stojan Nada (66,2), 83,5 točke; 8. Eisenbacher Danica (62,3), 81,0 točk; 9. Lah Zdenka (63,0), 79,0 točk; 10. Kopušar Ksenija (62,3), 76,9 točke; 11. Cokan Sonja (60,6), 72,6 točke; 12. Golob Branka (53,8), 67,2 točke; 13. Luznik Bibiana (61,4), 61,4 točke.

Pionirji: Bračko Jože (68,6), 90,4 točke.

Mladinke: Bernard Anica (101,8), 133,0 točk.

Kakor je razvidno iz rezultatov, močno prevladuje moži spol in bo potreba v bodoče pritegniti med tekmovalce tudi fantke.

K drsalni reviji

V drugič smo v letošnjem letu gledali kvalitetne jugoslovanske drsalce v Celju na ledu. Prvič so člani SD Ljubljana in njihove drsalne kole izvedli svoje nastope ob priliki republiškega prvenstva v umetnem drsanju, to soboto in nedeljo so pa bili naši gostje člani in članice SD Triglava iz Ljubljane. Vsekar nas je njihovo kvalitetno izvajanje programa presenetilo. Izvajanje posameznih točk, katere so nam predvajali tov. Resman, Dralčič, Lukčeva, Rozman, Gračnerjeva in Eiber zaslužijo vsa pozornost in karejo na njihovo marljivo delo pri dvigu kvalitete jugoslovanskega drsalnega športa.

Točke kot so: Veseli trio, solo drsanje Resmana, drsanje para Lukček-Rozman, Vabilo na ples, Ples z bakljami, gotovo spadajo v najkvalitetnejše izvedbe naših drsalcev. Najboljši je brez dvoma bil Resman Jože, ki je dokazal, da je v svojih izvajanjih dosegel kvaliteto, ki ga uvršča pred vse ostale jugoslovanske drsalce. Skoda je le, da se mu ne da možnosti razvoja, kakor našemu paru Palme-Lajovic. Gotovo bi tov. Resman s svojim naravnim talentom za skoke in rit- tem dosegel kvaliteto, ki bi bila v pomoč naši domovini tudi v mednarodnem smislu.

S samostojnim programom so nastopile tudi naše domače drsalke in dosegle avst- ralski uspeh. Fišič Irena je tokrat prvič od-

drsalca svoj program, moramo reči kar za- dovoljve in z uspehom. Potrebno ji je le večjega tempa in sigurnosti. Tudi par Ščuka-Kopušar je za začetek uspel, treba je siste- matičnega vzbujanja, posebno v osnovnih li- nih, da se dobi za nadaljnji napredek osnovo. Največ uspeha je gotovo pokazala mladinka Bernard Anica, ki je svoj program odrsala že kar v stilu dobrih drsalcev, in ima vse možnosti, da se z ozirom na gibkost razvije v kvalitetno drsalco. Vsekar je celotni so- botni program v polni meri dosegel svoje na- men popularizacije umetnega drsanja v Celju.

VITANJSKI PIONIRJI PRIREJAJO SMUČARSKO TERME

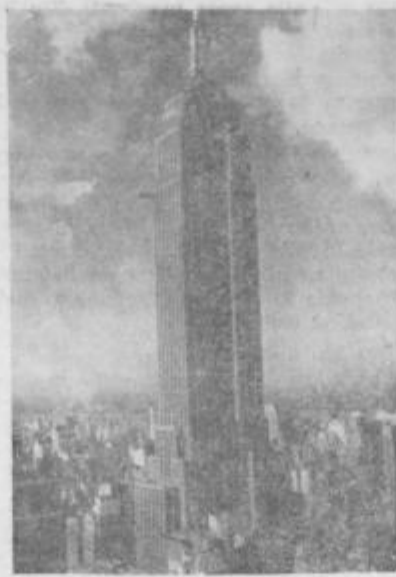
V nedeljo popoldne so priredili pionirji osnovne šole in gimnazije v Vitanju smučar- ske tekme. Tekmovali so v teku, slalomu in skokih. Tekmovanja se je udeležilo preko 40 pionirjev. Doseženi so bili lepi uspehi po- sebnost v skokih. Pionirke pa so istočasno tekmoval v sankanju.

Najboljši tekmovalci so bili nagrajeni z mladinskimi knjigami, zvezki in svečnicami. Tekmi je prisostvovalo mnogo ljudi, ki so z navdušenjem spremljali lepo prireditev.

Tekmo je organiziral in vzorno vodil učitelj tovaris Krašnik.

V DNEH 23. IN 24. FEBRUARJA BO PRI CELJSKI KOČI SMUČARSKO PRVENSTVO GRAFIČARJEV JUGOSLAVIJE

Zanimivosti

Dne 21. decembra lansko leto je bila v New Yorku prodana najvišja zgradba na svetu »Empire State Buildings«. Ta nebotalnik je bil leta 1931 zgrajen za vsoto 52 milijonov dolarjev, prodan pa za 50 milijonov dolarjev. Zgradba ima 185.000 kvadratnih metrov prostora za najem. Najeti poslovni prostori so zelo dobro plačani.

Olepševalno društvo Celje vas vlyudno vabi na tradicionalno maškarado. Pustni torek ob 20. uri Narodni dom

V VSAKEM TRENUTKU

zapelje na ameriških železniških progah okoli 1000 potniških in tovornih vlakov. Prav tako v vsakem trenutku pripelje toliko vlakov na postaje. V istem času ameriške postaje prevzamejo 4200 vagonov blaga in ga isto količino tudi dostavljajo. V vsakem trenutku prepeljejo 60 milijonov ton blaga ali 4 milijone potnikov na eno miljo (1600 metrov).

ZA VEČJO HITROST HELIKOPTERJEV

Angleški letalski strokovnjaki pripravljajo nov model helikopterja, pri katerem nameravajo združiti principe helikopterja in letala. Tak nov tip helikopterja bi odstranil dosedaj največjo pomanjkljivost, to je nezadostno brzino. Novo zračno prevozno sredstvo naj bi dobilo vsaj 320 km brzine na uro, če ne več. Pristajalo in vzletavalo bi pa na isti navpični način.

ŠAH

DVA BRZOTURNIRJA SED CELJA

Sindikalsko šahovsko društvo Celje je priredilo 23. januarja brzoturnir za prvenstvo decembra 1951. Udeležilo se ga je 18 igralcev. V A skupini sta zmagala Fajš in Videtič po 6 in pol točk, sledijo Oder in Kovčič po 4 in pol itd. V B skupini je zmagal profesor Kastelic 6 in pol točk, sledijo Štrajhar 5 in pol, Šmajder, Pajman in Davidovac 3 točk itd. V finalu je zmagal Šmajder J. 6 točk, sledijo Oder 5 in pol, Fajš in Kovčič po 4 točke itd. 30. januarja pa je bil prirejen brzoturnir za prvenstvo januarja in se ga je udeležilo 14 igralcev. Zmagovalec Oder Peter 10 in pol točk, sledijo Šmajder in Štrajhar po 10, Drakšler B, Vučković B, Janetič 6 itd.

ZE TRETJA SIMULTANKA V KOVINARSKI SOLI

V nedelje 8. februarja je celjski drugokategoričnik Oder Peter odigral simultanko v Kovinarski soli na dvajsetih deskah in dosegel 14 zmag, 4 remije, 2 partiji pa je izgubil. Remi so dosegli gojenci Šlander, Lubenič, Kuzma in Vrtnar, zmagala pa sta Kovač Jože III in Celovski Andrej.

STRELCI V CELJU BODO ZBOROVALI...

Okrajni strelski odbor za Celje-mesto in okolico bo v nedelje 2. marca v dvorani OSS ob 8. uri dopoldne polagal obračun dela v preteklem letu.

Strelci in Celja in okolice so v preteklem letu dosegli velike uspehe. Zgradili so v Liscach pri Celju in v štirih večjih strelščih ter drugod po terenu več manjših. Večina strelskih društev je izvedla družinska prvenstva, 103 strelci so se udeležili okrajnega prvenstva, 21 strelcev republiškega ter 9 strelcev državnega prvenstva. Poleg teh tekmovalni so bila večja tekmovalja ob priliki otvoritve strelšča v Štobah, medruziško prvenstvo v Laškem in dvoboj v Celju z strelci Kopa ter še več drugih manjših tekmoval. Tudi v akcijah izvenrednega uspeha so bili strelci aktivni. Strelska družina »Stane Rozman« iz Laškega je izvedla partizanski pohod proti Rimskim Toplicam, strelci La Celja, štor in Laškega pa velik partizanski pohod na Svetino, na katerem je sodelovalo nad 800 ljudi. Tudi patrinski tek na dan JLA je dobro uspel.

Kaj pa bo Okrajni strelski odbor delal v bodoče, bodo odločili delegati na letošnji skupščini.

LESNA INDUSTRIJA ŠENTPETER S. D.

izdeluje v soojih novourejenih prostorih stavbeno, sobno in kuhinjsko pohištvo ter kolarske izdelke vseh vrst. Prezame tudi naročila po željah

Naročila sprejema Uprava ter Kmetijska zadruga Šentpeter S. d.

OBJAVE IN OGLASI

SANITARNA INSPEKCIJA V CELJU

ponovno prireja tečajje iz higijene za usluž- bene civilskih in gostinskih obratov. Po to- zadnevni uredbi morajo imeti vsi uslužbeni omenjenih obratov tečaj in izpit iz higijene živil. Zato se naj vsi prizadevi prijavijo na sanitarni inspekciji pri Okrožnem higien- skem zavodu v Celju, (Gregoričeva ulica) v svrhu razporeditve v tečajje. Opozarjamo vse uslužbence živilske stroke, tako privatne kot državne, da brez izpita ne bodo mogli biti zaposleni pri delu z živilji. Hkrati jih ob- veščajo, da so pregledi teh uslužbenec vsak dan od 12. do 13. ure v protituberkuloz- nem dispanzerju v Celju, kjer dobijo predpisane legitimize.

Rok prijave za tečajje je do 23. febr. 1952.

AFŽ IN PIONIRSKI SVET HL. ČETRTI

priljubljeni za pustno nedeljo dne 24. t. m. popoldne v Domu ljudske prosvete (Narodni dom) »VELIKO PIONIRSKO MAŠKERADO IN RAJANJE«. Vsi otroci mesta Celja do 14. leta pripravite se! Veselja bo dovolj!

»ODPAD« CELJE, SP. HUDINJA

kupuje po najvišjih cenah stare železo 5 do 14 din, stare kovine 40-90 din, star papir po 6 din za kilogram.

Pri večjih količinah pridemo s kamioni. Kličite telefon št. 296.

TELOVADNO DRUŠTVO »PARTIZAN« LAŠKO

priredi 23. februarja zvečer veliko družabno zabavo. Celjani, ki si leže rezervirati mesta naj najkasneje do srede 20. februarja spo- roče svoje želje.

O P O Z O R I L O

Opozarjamo vse one vrtičkarje, ki so v lanskem letu prevzeli v zakup zemljišča, niso pa je plačali zakupnine, odnosno sklenili s podjetjem tozadnevne pogodbe, da to storijo do 15. marca 1952. V nasprotnem primeru bomo smatrali, da na nadaljnji zakup ne reflektirajo in se bo zemlja oddala drugim reflektantom.

Javni nasadi in naprave Celje

INVALIDSKO PODJETJE ŠIVALNICA se je

preselilo iz Stanetove ul. 16 v Razlagovo ul. 8 ter se priporoča svojim cenjenim strankam za nadaljnji obisk.

PRODAM ugodno zelo lep ženski poluver in

Naslov v upravi lista.

PRODAM silamozemljo (na motorni pogon).

Naslov v upravi lista.

PARCELA na prodaj. Kramer, Prožinska vas št. 14 Štore.

VZAMEM v najem gostilno v bližini Celja z enosobnim stanovanjem. Kavčijo za inven- tar dan vnaprej. Naslov v upravi lista.

PRIDNA in javna raznih gospodinskih del.

grem za hišnico ali hišno oskrbnico. Naslov v upravi lista.

IZGUBIL SEM dne 30. jan. od Stanetove

ulice do kolodvora dvojce korale od katerih so bile ene iz pravega bisera, druge pa imitacija. Prosim poštenega najditelja, da jih odda v upravi lista proti nagradi.

PREKLICUJEM krst mojega otroka Šibanc

Milojke, ki je bil kričen leta 1949 brez moje vednosti.

Šibanc Ferdo

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA SLUŽBA

Dne 17. 2. 1952 tov. dr. Sevsak Makost, Ljubljanska cesta 36. — Nedeljska zdrav- niška dežurna služba traja od sobote popoldne do ponedeljka ob 8. ure zjutraj.

KINO

KINO »METROPOL«

Od 12. do 18. februarja, angleški film »LADY HAMILTON«

Od 19. do 25. februarja, francoski film »POLKOVNIK CHABERT«

Predstave dnevno ob 18. in 20. uri, ob ne- deljah ob 16., 18. in 20. uri.

KINO »DOM«

Od 15. do 18. februarja, ameriški film »HUMORESKA«

Od 19. do 21. februarja, ameriški film »DEDINJA«

Predstave dnevno ob 18.15 in 20.15, ob ne- deljah ob 16.15 in 20.15.

KINO ZALEC

Dne 17. februarja 1952, italijanski film »BEG V FRANCIJO«.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi naše drage Lotke Lapor- nik, se vsem, ki ste jo spremlili na njeni zadnji poti do preranega groba iskreno zahvaljujemo.

Družina Krobot in sorodniki

TOVARNA PERILA

CELJE

obvešča spoštovane potrošnike, da ima v svoji prodajalni „Tapei“ konfekcija v CELJU, PREŠERNOVA UL.

na zalogi ogromno izbiro moških sraja, spodnjih hlač, ženskih spalnih sraja, kletastih halj, jutranjih halj, predpasnikov, ženskih in otroških oblek, modrčkov, stez- nikov, potnic ter raznih polivilniških izdelkov kakor: plaščev, predpasnikov in tor- bic po znižanih cenah. Izvolite si brezobzvežno ogledati našo bogato izbiro. Z istim asortimentom Vas postrežejo tudi naše poslovalnice na Reki, Subotici, v Beogradu in Zagrebu. Trgovska podjetja vabimo, da si ogledajo naše bogato skladišče v tovarni. Grosistom priznamo poseben popust. Prav tako prevzamemo v konfekcio- niranje po najnižjih cenah vse vrste blaga.

9 **ŽIVI ZID** Stane Terčak

Bataljon se je pripravil na nočni napad. Kolona je sledila koloni po ozki gazi, ki je postajala vedno širša in vedno bolj iz- hojena. Pri bajtah so ostali ranjenci, straže in kuharji, ki so kurili v zavetjih velike ognje.

Brigada je polzela po strmini in zavila v bukovje. Vodiči so jo vodili v gozdu po celini. Debelo uro smo se motovili po bu- kovju, dokler nas niso pripeljali v majhno kotlino sredi gozda. Brigada je obstala kakor vkopana. Prvi bataljon se je pomaknil skoraj do roba hriba. Komandant Ilija in njegov namestnik Janko sta izpregovorila nekaj kratkih tihih stavkov. Pol bataljona z Jankom na čelu se je ločilo od nas in izginito v gozdu na naši desni.

»Stroga tišina!« je zapovedal Badovinac. Fantje so posedli. »Kaditj prepovedano!« se je glasilo drugo povelje, ki pa je bilo čisto nepotrebno. Cigarete menda ni premožeg ves bataljon. Tu in tam se je v zamašenem žepu skrival tanek čik, ki je bil ostanek najmanj desetih tankih cigaret in je močno zaudarjal po žvirčji. Toda čik je bil vseeno. Samega posestnika te bogatije pa je neprestano dražil in razburjal.

Komandant Ilija se je z vodičem in štabnimi kurirji oddaljil proti majhnemu hriščku nad nami.

Na previšu smo polegli. Pod nami se je razprostirala ozka dolnina. Niže doli pa se je raztegovala druga, ki je šla skoraj vzporodno s prvo. Smer kotlinice smo lahko ugotovili samo po električnih žarnicah, ki so na gosto razsvetljevale prostor pod nami. V sredini gornje kotline se je vzdigoval v zrak visok stožec. Prvi hip smo vsi mislili, da je dimnik tovarne.

Kurirji so se pomaknili na drugo stran previša. Ilija pa je stopil med nas in dejal: »Pod nami je premogovnik Raštanj. V tej noči ga moramo pohabiti. Raštanj ne sme več dajati premoga okupatorju!«

»Aha,« se je zateglo izvillo iz nas. Pričakovali smo, da nas bo popejal na rekvizicijo.

»Premoga ne moremo jesti,« so z žalostjo ugotovili največji jedeži v bataljonu.

»Nič ne bo lačen, fantje! Tomšičevci so v dolini, oni bodo poskrbeli za hrano,« nas je potolažil Ilija.

Komandirji so sprejeli vsak svojo nalogo in se vrnili k četam v kotanj.

Po kratkem premoru so začele lesti mimo nas temne postave. Druga za drugo so se spuščale v ozko kotlino.

Po raztegnjenem hriščku pa je korakal sem in tja Ilija. Kur- rirju, ki mu je sledil za petami je važno zapovedal: »Na to mesto naj postavijo težki minometalec. K onile vrtni pa naj postavijo top.« Z rokami v žepu je odhlačal k ostalim enotam.

Med bukovjem se je prikazala kolona sedmih borcev. Vsem na čelu je korakal kurir. Najmočnejšemu je slonela na hrbtu cev težkega minometaleca. Fantje so zavzeli položaj, okoli njih pa se je razporedil za borbo vod Sercejeve brigade, katerega najvaž- nejša naloga je bila, da brani minometalec in krije umik, če bi bili zaradi nepričakovane napada v nevarnosti.

Nedaleč od minometaleca so rinili na vrh top. Tudi tega so v loku obkrožili borci.

»Sedaj se pa lahko začne. Mi smo že pripravljani. To bo mu- zika!« je udarilo veselo med borci.

»Danes jih bodo dobili po grbi. Rađoveden sem, kako se bo izkazal,« je zini polglasno Tone.

»Do sedaj smo to mrho samo vlačili sedaj pa naj pokaže, kaj zna,« so pritrjevali borci.

Tudi pri topu so imeli fantje vse polno opravkov.

Od vseh strani so po mačje prihajali kurirji in javljali Iliji, da so borci zavzeli določene položaje. Ilija si je mel prezeble roke in se prestopal. »V redu, čakajte na znak,« je odgovarjal kurirjem.

V dolini, kjer so migotale drobne lučke, so se zaslišali posa- mezni ostri streli.

»Spodaj že nabijajo tomšičevci,« je šlo po položaju.

Ilija je stopil k minometalcu. »Fantje, ali vidite to temno senco pod vami. To je premogovnik Raštanj. Ta senca je stolp, v katerem so dvigalne naprave. Na vrhu je postavljen švabski mitraljez. Glejte, da ga zadenete!«

Še je preteklo nekaj minut. Pri minometalcu je nekajkrat zaškrtalo. Cev se je na ležajih in vijakih vozila po podstavku. Fantje niso bili nič kaj prepričani, da zadenejo to senco, ki se je izgubljala v temi.

»Gotov!«, je raportiral kurir, ki je prispel od topa.

»Gotov!« je javil komandir pri minometalcu.

»Začnimo!« je ukazal Ilija.

Na naši desni je počilo in zatullo po zraku ter udarilo za senco v nasprotni breg.

Najbližji borec pri minometalcu je pograbil iz zaboja sedem- kiško mino in jo spustil v cev. Mina je zdrknila na udarno iglo. Zaslišal se je močan kratek tresk.

»S-s-s-s-s,« je zasikalo iz cevi, presekalo ozračje in se za- peljalo preko kotline. Po treh, štirih sekundah je udarilo nekje daleč z razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje daleč v hribu.

»Zgrešili smo.« Besede je spremljala dolga kletvica. Vsi so se ozrli po Iliji. Toda ta je odšel k topu. Zopet je zaškrtalo pri mi- nometalcu.

Top je lovil na muho temno senco. Cev topa so naravnali niže. »Če ne zadenejo stolpa, bomo vsaj bajto,« so se tolažili topni- čarji, ki niso bili preveč vajeni teh velikih cevi. Zagrnelo je po kotlini. Hip nato je prerezalo ozračje dolgo zateglo sikanje. Zopet se je razpočilo nekje d